

Udtryk for, hvad der menes i denne Kreds. I denne Reſolution vedtoges den fakultative Digbrænding, ſom anbefales alle Regjeringer, og derhos henledes Opmærkſomheden ſærlig paa de Fordele, ſom Digbrænding under alle Omſtændigheder har i Tilfælde af ſvære Epidemier. Naar der derimod bliver Spørgsmaal om, hvorvidt den overbeviſende Magt er ſaa ſtor, at den river Alle med ſig, da vil jeg ſige, at hygieiniſke Spørgsmaal vel overhovedet aldrig kunne ventes at blive af den Slags Ting, om hvilke Vægmand med Begeiſtring ſlutte ſig, men Spørgsmaalet maa vel blive det ſamme, ſom er berørt i det tredie Punkt, nemlig om Indtrykket af de Betragtninger, ſom Hygieinerne gjøre gjælbende, er ſaa betydningfuldt for Vægmand, at de ikke ſtille ſig derimod i Kraft af en Følelſe, ſom naturligviſ kan have ſin Berettigelse, men ſom ikke bør være et Dige eller en Hindring for, hvad der iøvrigt bør anbefales. Om dette nu er Tilfældet her, ja derom kan man jo ogſaa have høiſt forſkjellige Meninger. Om det danſke Folks Tankesæt er af den Karakter, at det ikke for Tiden uden Forargelſe kan ſe Digbrænding muliggjort her i Landet, er jo Noget, hvorom man kan dømme meget forſkjelligt. Selvfølgelig kunne Foreningens Medlemmer ikke betragte det ſom et afgjørende Vidnesbyrd for det Modſatte, at Foreningen har vundet ſtor Tilſlutning, thi det er dog ialtſald kun en ſtor Minoritet af Landets Indbyggere, ſom ere i Foreningen. Dette kan altsaa ikke være noget afgjørende Vidnesbyrd, men hvorledes ſkal man da komme til Kundſkab derom? Dette har for os været et af Motiverne til at gaa til Folkethinget for at ſe, hvorledes Stemningen maatte være her i Thinget, af hvis Medlemmer jo kun et meget ringe Antal ere Medlemmer af Foreningen. Det er meget muligt, at det danſke Folks Tankesæt er ſaaledes, ſom den høitærede Kirkeminifter har fremhævet, og det er altsaa meget muligt, at det vil ſtille ſig ſaaledes, at de Hygieinere, ſom ſtaa i Spidsen for Bevægelsen og tillægge den Betydning, i længere Tid vilde være henviſte til ad den videnskabelige Underſøgelses- og Diskuſſionsvei at ſøge at ſtaffe deres Mening Indgang. Det Andet er jo imidlertid ogſaa muligt, og under den Forudſætning, at dette ſkulde være Tilfældet, ſaa vil det, forekommer det mig, maatte nu være Tiden til at tage Sagen under Overveielſe og ſe, om Majoriteten af dette Thing maatte være tilbøielig til at henviſe den til Miniſteriet. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at vi i allerhøieſte Grad lægge Vægt paa, at der ikke maa lægges Dvang paa

Noget, altsaa heller ikke paa Geiſtigheden. Dette er en Selvfølge; men det er os beſkjendt, at der findes Geiſtliche — og der er jo ogſaa Geiſtliche blandt Foreningens Medlemmer — hvis Opfattelſe af den religiøſe Side af Sagen ikke kommer i Strid med Geiſtlighedens Medvirning ved Digbrænding. Heller ikke vilde jeg for mit Vedkommende gjerne paa nogen Maade lægge nogen Dvang paa de geiſtliche Myndigheder, og derfor har Andragerne ogſaa ſtillet ſig, om jeg ſaa maa ſige, endnu mere beſſedent ved den Maade, hvorpaa de paant have fremdraget Sagen. Man har ment, at det i alt væſentligt vilde være betydningsløſt, derſom Digbrænding blev tilladt, men det udtrykkeligt blev ſagt, at Geiſtigheden ikke maatte medvirke. Jeg tror da ikke, man vilde ſaae de fornødne Penge til at bygge Anſtalten for, og jeg tror, at det kun vilde være et overmaade ringe Antal Tilfælde, i hvilke dens Benyttelſe vilde finde Sted. Det har derfor ogſaa forekommet os, at Sagen burde tages under Overveielſe i den Henſeende, ſom Juſtizminiſteriet har ſærlig at vaage over, nemlig om der kunde aabnes Udſigt til en ſaadan Ordning, hvorefter det blev tilſtedet Geiſtliche, hver Gang efter ſærlig Indrømmelſe, naar der forelaa et alvorligt Dniſke derom fra den Afſøde, at medvirke ved Digbrænding, ſelv om man mulig maatte have nogen Betænkelighed ved at give en almindelig Tilladelse dertil. Vi ere nemlig i Foreningen parate til at lade os nøie med ſmaa Skridt, og i den Henſeende ere vi altsaa forud heladede paa, at vi ikke kunne opnaa ſærdeles Meget. Det forekommer mig imidlertid, at man vilde viade et Skridt fremad med Henſyn til dette Formaal, ſom idetmindſte efter alle hygieiniſke Autoriteters Mening har ſaa ſtor Betydning, derſom man her i Thinget ikke nu lod Sagen dø hen, eller udfkjød den i en uvis Fremtid, men det derimod tillod den at nyde Fremme i den Udſtrækning, i hvilken Foreningen har anſøgt derom, og jeg ſkal derfor tillade mig at anbefale Thinget at ſlutte ſig til den Indſtilling, ſom er gjort fra Udvalgets Side.

Juſtizminiſteren (Mellermann): Denne Sag vedkommer jo kun Juſtizminiſteriet, dels paa Grund af de hygieiniſke Henſyn og dels paa Grund af de almindelige Politihenſyn, ſom vilde være at tage ved Afgjorelſen af det Spørgsmaal, om Digbrænding ſkal tillades. Sagen har jo aldeles ikke ligget for paa den Maade, at der er Spørgsmaal om, hvorvidt Digbrænding ſkulde indføres ſom en tvungen Sag, thi jeg tør vel antage, at man er enig om, at en ſaa paa-